

Söndag 25 september 2022 Årgång 2
15:e SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Ett är nödvändigt

Matt 11:28-30 Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.»

Är du helt slut, på väg att bli utbränd?

På det sättet upplever många människor sin situation. Ja även som pensionär kan jag uppleva detta. Det sker när jag villar bort mig i allt jag vill ha gjort och upplevt, ställt emot mina fysiska begränsningar. Egoismen i mina mål vill inte se några hinder och följden blir att jag känner mig maktlös.

Ofta i arbetsliv, även i sociala sammanhang finns orimliga förväntningar, enklast uttryckt i orden: ”Jag fixar inte att leva upp till alla krav!”

Man kan se på kristendomen på många olika sätt. Jag lyfter fram två sätt:

1. Kristendom är en lära. Jag tittar på ”läran” från utsidan, såsom jag tittar på en fysisk bok. Bibeln – läroboken – står där i bokhyllan, som ett objekt som är utanför mitt liv.
2. Kristendom är ett liv, ett nytt sätt att leva.

Bördorna hittar vi under alternativ 1. En mängd regler – som tillkommer! – utöver alla mina egna önskemål. Därutöver har vi tidsandans olika krav, som blir ytterligare bördor i form av ett otal olika ”måsten”.

Att vara kristen, är att på något sätt inse detta. Alla mina misstag, har Guds son försonat, lyft av mig. Ordet kristen-dom består av två ord:

1. Jag är kristen, alltså en människa som tillhör Jesus, en av hans lärjungar.
2. Jag själv har dömt ut mitt sätt att leva. Mitt samvete har utfärdat en dom över mitt liv här i tiden. En dom, som innebär att jag behöver någon som räddar mig från mig själv. Räddar mig från min egoism, räddar mig från konsekvensen av mina misstag.

Om jag inte vill se Guds son som min räddare, då är risken stor att mitt liv blir totalt nattsvart. Det är dit ondskan vill driva oss, var och en.

Vill jag däremot se ett hopp – vilket förutsätter att någon berättar om detta hopp! – så får jag del av en verklig och verkligt ljus tillvaro och framtid. Ja, dignar man under sina bördor, då behöver man se en förändring, ett ljus, i formen av en ljus framtid.

Vi har fått en fri vilja. För den som är på väg att krossas av denna tidens bördor, så finns ändå vår fria vilja. Även om ondskan vill ta ifrån oss den också.

Bibeln berättar om den bön – den åkallan - som skapar skillnad:

Rom 10:12-13 Det är ingen skillnad på jude och grek; alla har samme herre, och han ger av sin rikedom åt alla som åkallar honom. Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad.

Bibeln berättar också om förutsättningen för att vi skall kunna tro: Att det finns någon som berättar!

Rom 10:14 Men hur skall de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Hur skall de kunna tro på den som de inte har hört? Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar?

I de orden - *Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar?* – har vi den lätta, men nödvändiga bördan som dagens evangelietext talar om:

Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.

Jag vill påstå att kristendom inte fungerar utan det lärjungaskap Jesus bett oss om:

Matt 28:19-20 Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«

Vem styr mitt liv och mina värderingar. Är det mitt ego eller Guds son? När jag själv glömmar Paulus ord om lärjungaskap – glömmar reflektionen: Hur skulle Jesus gjort - då hopar sig bördorna i mitt eget liv:

Gal 2:20 men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig.

Paulus beskrivning av att vara lärjunge, har varit min vägvisare i inemot 50 år.